

Quan la cultura depèn de fer-la possible

Published by [Interacció](#) [1] on 21/04/2025 - 12:12 | Last modification: 24/03/2026 - 16:06

El Pla de dinamització cultural de Sant Martí Sesgueioles no planteja una expansió ni una reorientació de la política cultural. Parteix d'una altra realitat: la necessitat de generar condicions mínimes perquè la cultura pugui existir com a sistema en un municipi petit i dispers.

El Pla de dinamització cultural de Sant Martí Sesgueioles parteix d'una constatació clara: en municipis petits, la cultura no és només una política sectorial, sinó un element central per a la vida col·lectiva. Aquesta afirmació, que podria semblar retòrica, aquí té un sentit literal.

Sant Martí Sesgueioles és un municipi de menys de 400 habitants, situat en un entorn rural dispers i amb dinàmiques territorials febles. No hi ha densitat, ni massa crítica, ni estructura institucional àmplia. Això defineix completament el terreny de joc.

El mateix pla ho explicita amb claredat: la manca d'un marc estratègic sòlid i la necessitat d'impulsar una nova planificació cooperativa. No es tracta d'optimitzar el que ja existeix. Es tracta de construir una mínima arquitectura cultural.

En aquest context, la primera operació del pla és redefinir què entenem per cultura. No com a oferta programada, sinó com a **espai de trobada, cohesió i expressió comunitària**. La cultura aquí no és un servei més. És una infraestructura relacional bàsica.

Aquesta idea es reforça quan el document posa el focus en els agents. El paper dels agents socioculturals i de la població se situa al centre del procés. No és una opció metodològica. És una necessitat estructural. Sense implicació directa de la comunitat, la política cultural no es pot sostenir.

El diagnòstic es construeix, de fet, a partir d'aquesta mirada: territori, població i pràctiques culturals s'analitzen conjuntament, perquè no hi ha separació real entre aquests elements. La cultura no té autonomia sistèmica. Depèn del context de manera immediata.

També és significativa la importància que es dona a l'escala supralocal. El municipi no pot operar de manera autosuficient i necessita establir relacions amb altres municipis i estructures territorials. La governança cultural aquí no és només local. És necessàriament compartida.

En aquest sentit, el pla estructura la seva acció en tres grans línies: impuls local, mirada territorial i governança. Aquesta tríada no és casual. Reflecteix exactament les condicions de partida: cal activar, connectar i coordinar.

Hi ha un altre element que travessa tot el document i que és especialment rellevant: la temporalitat. El pla es planteja com un procés obert, amb una vigència flexible i amb capacitat d'adaptació. Això respon a una evidència: en contextos fràgils, la rigidesa estratègica pot ser contraproductiva.

Llegit en conjunt, el Pla de Sant Martí Sesgueioles no és un instrument per desplegar una política cultural madura. És un instrument per **fer emergir una política cultural allà on encara no està consolidada**.

No parteix de la pregunta "què programem", sinó de la pregunta "com fem que passi alguna cosa compartida". I això ens situa davant d'una qüestió que sovint queda fora del debat: què vol dir planificar cultura quan encara no hi ha sistema que es pugui planificar?

Plans d'acció cultural

[Sant Martí Sesgueioles, 2025](#) [2]

Categories: Llegir els plans culturals municipals

Categories: Sèries editorials

Tags: petits municipis

Tags: desenvolupament territorial

Tags: participació cultural

Tags: governança cultural

Tags: accés a la cultura

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2025/pac-sesgueioles>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] https://www.diba.cat/documents/d/cerc/pla-per-a-la-dinamitzacio-cultural-smsesgueioles_def_web_ok_ple

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/10473>